Gaziosmanpaşa

İŞÇİ BÜLTENİ 6

"İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!"

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 357

Kasım 2008 * Fiyatı: 25 YKr

FATURASINI DA ONLARA ÖDETELİM!

Kriz patronların krizi faturasını da onlar ödesin!

Uzun çalışma saatleri, düşük ücretler ve tüm haklarımızdan yoksun çalışarak yaşamımızı sürdürmeye çalışıyoruz. Ömrümüzün ailemize, çocuklarımıza, dostlarımıza ve kendimize ayırdığımızdan çok daha fazlasını patronlarımıza daha çok kazandırmak için ayırıyoruz. Fakat karşılığında elimize geçen ne?

Koca bir hiç!

Bizler patronlarımızın kasasını doldurmaktan başka ne yapıyoruz? Öyleki insan olduğumuzu dahi bazen unutmuyor muyuz? Ağlanacak halimize gülmüyor muyuz? Halimize şükredip bu köleliğe boyun eğmiyor muyuz?

Arkadaşlar! Kendimize bunları reva görürken patronların daha çok kazanması için makinenin bir parçası gibi davranıyor, onlara daha çok kazandırıyoruz. Kendi krizlerinin faturasını bize ödetmelerine ses çıkarmayarak sırtımızdaki yüke yenilerini eklemelerini izliyoruz. Bu yük bize ağır geldiğinde ise eskimiş bir makine gibi kendimizi kapı önünde buluyoruz.

Amerika'da kriz sonucu yaşanan iflasların ardından hükümet ve diğer yetkililer, devletin bu krizden etkilenmeyeceğini açıklamışlardı. Amerika'daki krizin üzerinden birkaç gün geçmeden bizler, devletin ve yiyicilerin bu krizden etkilenmeyeceğini gördük. Çünkü krizin faturası yine bize kesilmişti. Sırtımızdaki yüke yenileri eklenmişti. Krizin ardından hayata geçirilen yeni zamlar, fabrikaların çalışanlarını ücretsiz izine çıkarmaları, durumu açıkça göstermiyor mu? Yine kriz yine mağdur olan biziz.

Bu kriz asıl sorumlusu patronlar ve onların kölelik düzenidir. Durum böyle iken faturasını onlar ödemelidir. Ama bizler sessiz kaldığımız için bu faturaları ödemek zorunda kalıyoruz. Sırtımızdan milyon dolarlar kazananların ise cebinden bir kuruş dahi çıkmıyor. Örnek verecek olursak; Ford fabrikası kriz gerekçesiyle işçilerini ücretsiz izne çıkaracağını açıkladı. Ford işçilerini çok rahat ücretli izne çıkarabilir. Çünkü kasaları dolu. Ford'un sadece 2007'deki kârı 7 bin işçiye 4 yıl boyunca 1000 YTL ödeceyecek düzeyde. Ford, 2008'in ilk altı ayında cirosunun %25 artığını açıklamıştı. Bu durum gşunu gösteriyor; patronlar yine elini cebine atmayacak bizler ise daha da yoksullaşacağız.

Bu kriz patronların daha çok kazanma hırslarından başka hiçbir şey değil. Durum böyle iken faturasını da onların ödemesi gerekiyor. Ama dünyanın bütün zenginliklerini üreten bizler sessiz kaldığımız için haklarımızı koruyup geliştirmediğimiz için bu faturaları ödemek zorunda kalıyoruz.

İşçi arkadaşlar, kardeşler!

Bu kriz bize ait değil. Sermaye sınıfının krizidir. Faturasını da bizler değil onlar ödemelidir. Onun için ilk elden yapmamız gereken kriz bahane gösterilerek bizden dayatılan kölelik uygulamalarına karşı çıkmaktır. Önümüzdeki günlerde daha sık karşılaşacağımız ücretsiz izinleri kabul etmemektir. Tüketim maddelerine yapılan zamların geri çekilmesini sağlamaktır. Kriz bahanesiyle yapmayacakları ya da çok düşük yapacakları ücret zamlarımızı almak için dişe diş bir mücadeleye hazırlanmaktır. Ancak geleceğimize sahip çıkarsak sırtımızdaki yüklerden kurtulabilir ve yeni yüklerin sırtımıza bindirilmesinin önüne geçebiliriz. Bunun yolu ise tüm işçilerin kendi sınıfsal çıkarları ve gelecekleri için ortak hareket etmesinden geçmektedir. Patronlar sendikaları, dernekleri, ticaret odaları gibi örgütlerde bir araya gelerek, bizler daha fazla nasıl köleleştireceklerini tartışıp planlıyorlar. Bizler de insanca bir yaşam ve özgür bir gelecek için fabrika komitelerinde bir araya gelmeli, sermaye sınıfına karşı kendi haklarımız ve çıkarlarımız için mücadeleyi yükseltmeliyiz.

İLETİŞİM

gopisciplatformu@gmail.com

Yukarıdaki email adresimizden bize görüş, öneri ve isteklerinizi iletebilir, bültenimize yazı gönderebilirsiniz...

Kot işçileri: "Sözün bittiği yerdeyiz!"

Gece gündüz demeden beyazlatmaya çalıştıkları kotlar için hayatları kararan kot taşlama işçileri tedavisi olmayan silikozis hastalığının pençesinde birer birer düşüyorlar.

*Silikozis hastalığının son kurbanı 25 yaşında yatağa bağlı olarak yaşayan Hüseyin Özkaya oldu. Amcasının oğlu Beytullah Özkaya gibi kot taşlama işinde çalışan **Hüseyin Özkaya** geçtiğimiz günlerde yaşamını yitirdi.*

*Kot taşlama ve yıkama işçilerinin içinde bulunduğu kölece çalışma koşullarına karşı mücadeleyi örgütleyen **Kot İşçileri Birliği**, Özkaya'nın ardından yazılı bir açıklama yaptı.*

"Ciğerimiz yetene dek!.."

Artık sözün tükendiği yerdeyiz. Patronların kar hırsına bir arkadaşımızı daha kurban verdik. Kot işçisi **Hüseyin Özkaya** arkadaşımız yakalandığı **Slikozis** hastalığı sonucu hayatını kaybetti. Hüseyin Özkaya arkadaşımızın ağabeyi Beytullah Özkaya'da yine aynı hastalık sonucu yaşamını kaybetmişti.

Patronların kar hırsı uğruna işlediği bir cinayete daha tanıklık ediyoruz.

Bir işçi yaşamı daha basitçe alınabilecek önlemler alınmadığı için,

bir işçi yaşamı daha makineden ucuz sayıldığı için,

bir işçi yaşamı daha yaşamdan sayılmadığı için karardı.

Yüzlerce arkadaşımız aynı hastalıkla boğuşuyor, yüzlerce arkadaşımız çalışamadığı için sefalet koşullarını itiliyor, gece "acaba sıra bende mi?" sorusuyla başını yastığa koyuyor ve yüzlerce"biz" yani kot işçileri, eşleri, anaları, babaları ve çocuklarıyla, yaşamla ölüm arasında, ne tam o tarafta ne tam bu taraf ta bir geleceğe mecbur bırakılıyoruz.

Efendiler! Saydığınız boncuk değil, ölen arkadaşlarımız, dostlarımız, canlarımız…

Evet üzüntülüyüz. Kendimiz için, ailelerimiz için, ölen arkadaşlarımız için üzüntülüyüz. Ama artık öfkemiz üzüntümüzden büyük. Bizleri yaşarken mezara sokanlara, "beyaz kotlardan" servetler yaratıp, bizlere ölümü; ailelerimize sefaleti reva görenlere, vergiye gelince kapımıza gelip, sağlık hakkımıza gelince selamı kesenlere, ölüm atölyelerine ruhsat veren tüm imza sahiplerine, merdiven altlarını patron ofisinde denetleyenlere öfkeliyiz.

Artık sözün bittiği yerdeyiz. Artık halimize ağlamayı bir kenara bıraktık. Artık kalan ömrümüz için, geride kalanlarımız için ve başka işçi kardeşlerimizin bizlerin yaşadıklarını yaşamamaları için mücadele etme zamanı. Artık bizlere yapılanların hesabını sorma zamanı…

İlan ediyoruz:

Haklarımızı kazanmak için, ailelerimiz ve arkadaşlarımız için, yaşamı hiçe sayılan tüm işçi kardeşlerimiz için, onurumuz, emeğimiz ve geleceğimiz için, ölümlerin ve bizlere yapılanların hesabını sormak için

"Ciğerimiz yetene dek mücadele edeceğiz!"

Kot İşçileri Birliği

"Sağlıkta Dönüşüm Yasası" yürürlüğe girdi!

SSGSS YASASI ÖLÜM DEMEKTİR!

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 1 Ekim'de yürürlüğe girdi. Bu yasayla bizleri nelerin beklediğine kısaca bakalım.

- Emeklilik yaşı 65, prim gün sayısı 7200 e çıkarıldı.

- Emekli maaşı bağlanma oranı ve güncelleme katsayısı düşürülerek emekli maaşlarında %23 ile %33 arasında azalma olacak.

- Malullük ve ölüm aylığı bağlanması için gerekli hizmet sürcsi 10 yıla, prim gün sayısı 1800 güne yükseltildi.

- Sigortalıların dul eşlerinin maaşları düşürülecek.

- Sağlık hizmetinden yararlanmak prim ödeme şartına bağlanıyor ve 60 günü geçen prim borcu olanlar, meslek hastalıkları, iş kazaları ve acil durumlar gibi zorunlu haller dışında sağlık hizmetlerinden yararlanamayacak,

- Aile içinde kişi başı aylık gelirin 212 YTL'den yüksek olduğu durumlarda kişiler kendi primlerini ödeyecek.

- 18 yaşını dolduran kadınlar (okuyorsa 25), bu yasa ile bakmakla yükümlü olunan kişi kapsamından çıkartılıyor, sağlık hakkından yararlanabilmek için prim ödemeleri zorunlu hale getirildi.

- Sağlık hizmetlerinden yararlanabilmek için prim ödemek yeterli olmayacak. Ayakta tedavilerde muayene başına en az 2 YTL, ilaç ve kurumlarca karşılanacak tüm iyileştirme araç ve gereçleri için ise yüzde 10-20 oranında katkı payı ödenecek.

- Prim üzerine katılım payı ödenmesi de yeterli olmayacak ve bunların üzerine Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından belirlenen bedelin %30 ile %300 oranında, (Bakanlar Kurulu'nca belirlenen oranda) fark ücreti alınacak.

Sağlık alanının tümden ticarileştirilmesi, parası olmayanın sağlık hizmetlerinden yararlanamaması anlamına gelen bu yasanın getirdiği uygulamalardan bir kısmı bunlar. Bu kadarı bile bu yasanın sağlık değil sağlıksızlık yasası olduğunu gösteriyor. Sağlık ve gelecek haklarımıza sahip çıkarak bu yasanın iptal edilmesi için mücadele etmeliyiz.

"ÖRGÜTLÜYSEK HERŞEYİZ, ÖRGÜTSÜZSEK HİÇBİR ŞEYİZ!"

Biz işçiler sayısız sorunla boğuşuyoruz. Ne işsiz kalmak bizim suçumuzdur ne de karın tokluğuna çalışmak. Ve her sorunun çözümünün gelip dayandığı bir yer var: Örgütlenmek, birlik olmak, mücadele etmek! Yani bir sınıf olarak yaşadığımız sorunların çözümü için bir sınıf gibi davranmak, bir sınıf gibi harekete geçmek... Bir sınıf olmak ise örgütlü olmaktır.

Örgütlenmek, sermayenin öyle öcü gibi gösterdiği bir şey değil, aksine toplumsal bir ihtiyaç. Örneğin maç yapmak için sahaya iki takım çıkarmak bile bir anlamda örgütlenmektir. Maç esnasında yaptığımız şey de örgütlü davranmaktır. Rakip takıma karşı nasıl bir

oyun taktiği ile oynayacağımızı önden belirleme ve herkese buna göre bir görev verme ihtiyacı duyarız.

İnsanca bir yaşam ve insanca çalışma koşulları için, çocuklarımıza güvenli bir gelecek bırakmak için, daha yaşanılır bir dünya için örgütlenmekten başka çaremiz yok. Biz işçiler örgütlüysek her şeyiz, ama örgütsüzsek hiçbir şey...

Elmabahçesi'nden bir tekstil işçisi

Metal işçilerine çağrı...

Metal TİS'lerinde taraf olmak için mücadeleye!

Yüzbin aşkın işçiyi doğrudan yüzbinlerce işçiyi de dolaylı olarak ilgilendiren metal toplu sözleşme görüşmeleri devam ediyor. Bu görüşmeler sonunda metal işçilerinin ücretinden sosyal haklarına kadar 2008–2010 arasındaki hakları belirlenecek.

Geçmiş dönemlerde olduğu gibi bu dönemde MESS (Metal Eşya Sanayicileri Sendikası), kendi çıkarlarını metal işçilerine dayatarak süreci lehine sonuçlandırmak istiyor. MESS'in bu süreçteki en önemli dayatması ise esnek üretim uygulamasının sözleşmede yer almasıdır. TİS (Toplu İş Sözleşmesi) görüşmeleri başlamadan önce esnek üretimi sözleşmeye sokma hazırlığına başlayan metal patronları, bir yandan sektörün büyüdüğüne ve kârlarının artığına değinerek bunu överken, diğer bir yandan da işçilerin kırıntı düzeyindeki bir takım haklarını da gaspederek düşük ücreti, güvencesiz çalışmayı ve geleceksizliği dayatıyor.

Bu geleceksizlik sadece grup TİS kapsamındaki işçilere dayatılmıyor. Grup TİS kapsamındaki işçilere dayatılan geleceksiz ve kuralsız çalışmanın çok daha ağırı hiçbir örgütlülüğe sahip olmayan ve grup TİS kapsamına girmeyen işçilere de dayatılacak.

Kabaca baktığımızda hiçbir örgütlülüğü olmayan metal fabrika ve atölyelerinde esnek çalışmanın zaten uygulandığını, metal patronlarının baskı ve dayatmalarının daha fazla olduğunu görüyoruz.

Elmabahçesi'nde hiçbir örgütlülüğü olmayan metal işçileri, Metal TİS'leri nasıl sonuçlanacağı bizlerin de çalışma ve yaşam koşullarımızı belirleyecektir. Bu süreçte fikri dahi sorulmayan bizler, geleceğimiz için taraf olmalıyız. Aksi durumda Metal Grup TİS'lerinin imzalanması sonucu kabul edilecek her esneklik ve kuralsız çalışma dayatması bizlerin çalıştığı atölye ve fabrikalarda uygulanacak.

İşçi arkadaş!

Bizler GOP İşçi Platformu üyesi metal işçileri olarak, grup TİS sürecinde taraf olmak için bölgemizdeki metal işçilerini bir araya getirmeye çalışıyoruz. Metal patronlarının bizlere dayattığı açlık ve sefalet koşullarına karşı, insanca bir yaşam ve güvenli gelecek için birlikte mücadeleden başka bir şansımız yok. Bu da bu günün koşullarında bölgemizdeki örgütlü-örgütsüz tüm metal işçilerinin bir araya geleceği ve ortak sorunlara karşı ortak çözüm yollarının tartışılarak karara bağlanacağı bir metal işçileri komitesi ile mümkündür.

İşçi arkadaş, bugün ne erken ne de geç! Bir an önce bir araya gelmeliyiz. Geleceğimiz hakkında biz de sözümüzü söylemeli ve Metal Grup TİS'lerinde taraf olmalıyız.

Temel taleplerimiz:

1 Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!

2 İnsanca yaşamaya yeterli ücret!

3 Eski ve yeni işçilerin arasındaki ücret makası kapatılsın!

4 Eşit işe eşit ücret!

5 İşyerleri arasında ücret, sosyal hak, ikramiye farklılıkları yaratan gruplandırmalar kaldırılsın!

6 Esneklik dayatmasına ve mevcut uygulamalara son verilsin!

7 Kıdem tazminatı, ikramiye vb. sosyal haklara dokunulamaz!

8 Esnek üretim, prim, parça başı, akord vb. çalışma sistemleri ve taşeronlaştırmaya son verilsin!

9 7 Saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!

10 Kesintisiz iki günlük hafta tatili!

11 1 Mayıs, 8 Mart, 15-16 Haziran ücretli tatil günü olsun!

Kot taşlama mı, işçi me

Patronların kâr hırsı hayatımıza mal oluyor. Daha fazla semirsinler, rahat yaşasınlar diye gözlerini bile kırpmadan hayatımızı hiçe sayıyorlar, canımıza kastediyorlar.

Son dönemde işçilerin mücadeleleri sonucu kamuoyunun gündemine gelen Tuzla tersanelerindeki iş kazaları ve işçi ölümleri bunun en çarpıcı ve güncel örneklerinden. Tuzla'daki durum aslında bizlere yaşatılanların da özeti durumunda... Binlerce işçi değişik işkollarından "iş kazaları" sonucu sakat kalıyor, ölümcül hastalıklara yakalanıyor ya da hayatlarını kaybediyor.

Bizlere yaşadığımız sürece sefaleti ve köleliği reva görenler, masraftan kaçmak adına (!) bir de hayatımızı hiçe sayıyorlar. İşte Tuzla tersanelerinde işçi direnişleri ile gündeme gelen bu gerçek, kot taşlama alanında bile bile ölüme sürüklenen binlerce işçinin de gerçeği.

İstanbul'un varoşlarında, yasal ya da kayıtdışı, tabela arkasında ya da merdiven altlarında, patronların ve kapitalizmin o bildik hırsına (para, para, para!) hizmet edecek her alanda kotlar beyazlarken işçilerin hayatı karartılıyor.

Özellikle Gaziosmanpaşa ve çevresinde kot taşlama işi yaygın bir şekilde gerçekleştiriliyor. Kot taşlama işçileri başta silikozis hastalığı olmak üzere birçok ölümcül akciğer hastalıklarına yakalanıyor. Yapılan işlemler sırasında görüntüyü kurtarmak için bazen bez maskeler dağıtılabiliyor. Ancak uzmanların da belirttiği gibi bu bez maskeler hastalıkların önlenmesi adına hiçbir anlam taşımıyor. Tüm bu işlemlerin aslında robot ve makineler aracılığı ile yapılması gerekiyor. Ancak patronlarca işçi hayatı makine ücretine oranla daha ucuz göründüğünden olacak ki bu tercih edilmiyor.

Şu anda yüzlerce işçinin, kâr uğruna basit tedbirler bile alınmadığı için hastalıklarla boğuştuğunu, onlarcasının öldüğünü ve onlarcasının ölümü beklediğini ve onbinlercesinin de başına geleceklerin farkında olarak ya da olmayarak bu işte çalıştığını biliyoruz. Keza pek fazla vasıf gerektirmeyen bu iş, köyden kente göç eden, iş bulma şansı pek olmayan, geçim sıkıntısı içinde bunalan işçi için cazip gelebiliyor. O kadar ki, işin sonuçlarını bildiği halde çalışmaya devam edebiliyor. Yani hasta olanları, ölümü bekleyenleri, hastalığa yakalanması kuvvetle muhtemel binlerce çalışanı ile bu alanda yaşanan sorunlar çok yönlü bir mücadele yürütmeyi gerektiriyor.

Sorunu salt "sosyal sorumluluk" duyarlılığı ile değil sınıfsal özü ile kavramak, yürütülecek mücadeleyi de bu çerçevede planlamak gerektiğinin altını çizelim. Çünkü sorun tersanelerden kot taşlamaya, metal sektöründen tekstile tüm işçilerin sorunudur ve temelinde kapitalizm ve kapitalizmin ruhu olan "kâr" hırsı vardır. Hedefe bu "ruhu" çakmak ve taleplerimiz uğruna vereceğimiz mücadeleyi de bunun üzerine inşa etmek gerekmekte. Şu anda ilerici bir dizi kişi ve kurumun duyarlılığı ile sorun en azından gündeme taşınmış, kamuoyu nezdinde kendine yer bulmuştur. Bu adımlar son derece önemlidir. Ancak işçilerin mücadelenin öznesi olarak işin içerisine girmediği, kendi yaşamı ve geleceği için mücadele etmediği koşullarda bu anlamlı çabaların bir sınırının olacağı da görülmelidir.

Gaziosmanpaşa'da bizzat işçiler tarafından oluşturulan platformumuz, bu alanda ortaya çıkan boşluğu doldurmak, kot taşlama sorununa ilişkin yürütülen mücadeleyi işçi kitleleri içinde yaymak ve geliştirmek hedefi ile hareket etmektedir. Özellikle bölgemizde belirlediğimiz belli başlı kot yıkama ve taşlama fabrikalarına yönelik, işçileri bilinçlendirici ve mücadeleye sevk edici müdahaleler gerçekleştiriyoruz. Yoğun afiş çalışmaları ve

zarlığı mı?

bildiri, bülten gibi araçlarla bir yandan işçileri aydınlatmaya çalışırken, öte yandan da düzenlediğimiz kot taşlama işçileri toplantıları ile örgütlü mücadele zeminleri yaratmaya çalışıyoruz. Gündemimizde özellikle küçük atölyelere iş veren, alanında tekelleşmiş büyük kot markaları var. Bu kotlar üzerinden milyonlarca dolar kâr eden, ancak almadığı önlemlerle işçilerin hayatlarına kastedenler, kârın ve paranın üzerine kendi ahlaklarını inşa edenler elbette sorunun mimarlarıdır. Bu açıdan bu kot tekellerine karşı aktif bir teşhir çalışması başlatmış bulunuyoruz. Elbette tüm bu çalışmaları eylemli bir süreç ile birleştirmekte mücadele programımızın temelini oluşturuyor.

Kot taşlama sektöründe işlenen cinayetlere ilişkin aslında söylenecek daha çok fazla söz var. Sorun hem özel hem de genel muhatapları ile çok kapsamlıdır. Bölgesel düzeyde atılan adımları aşan daha genel bir çabaya konu edilmelidir. Belirli alanlarda gösterilen çabalar ise birleştirilmelidir.

Öncelikle bizler kot taşlama işçileri olarak kendi üzerimize düşen sorumluluğun belirleyiciliğinin farkında olduğumuzu bilerek tüm duyarlı kişi ve kurumları da kot taşlama işçilerinin yürüttüğü bu mücadelenin tarafı olmaya ve onlarla dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz.

Kot taşlama işçilerini kendi yaşamları ve gelecekleri uğruna ve kendilerini ölüme sürükleyen bu barbarlığa karşı mücadele etmeye çağırıyoruz.

Gaziosmanpaşa İşçi Platformu'ndan kot taşlama işçileri

Taleplerimiz:

**** İşçilerin ölüme sürüklenmesinden sorumlu olanlardan hesap soralım!***

**** İşyerlerinde iş kazalarına ve meslek hastalıklarına karşı koruyucu önlemler alınmalıdır!***

**** Tüm çalışanlar için genel sigorta (işsizlik, sağlık, kaza, emeklilik, yaşlılık)!***

**** Sigorta primleri devlet ve işveren tarafından ödenmelidir!***

**** İşyerlerinde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulları olmalıdır!***

**** İşyerlerinde doktor tam gün ve koruma amaçlı tedavi için bulunmalıdır!***

**** 7 saatlik işgünü ve 35 saatlik çalışma haftası yasalaşmalıdır!***

**** Her türlü fazla mesai ve gece çalışması yasaklanmalıdır!***

**** Yıllık izinler, tüm çalışanlara en az 30 işgünü ve ücretli olarak kullandırılmalıdır!***

**** Tüm çalışanlara grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı!***

**** Herkese sağlığa ve ihtiyaca uygun konut, parasız sağlık, parasız eğitim!***

**** İnsanca yaşamaya yetecek, vergiden muaf asgari ücret!***

SINIFTAN HABERLER...

DİRENEN İŞÇİLER KAZANACAK!

Sefaköy'de DESA Direnişiyle Dayanışma Gecesi yapıldı!

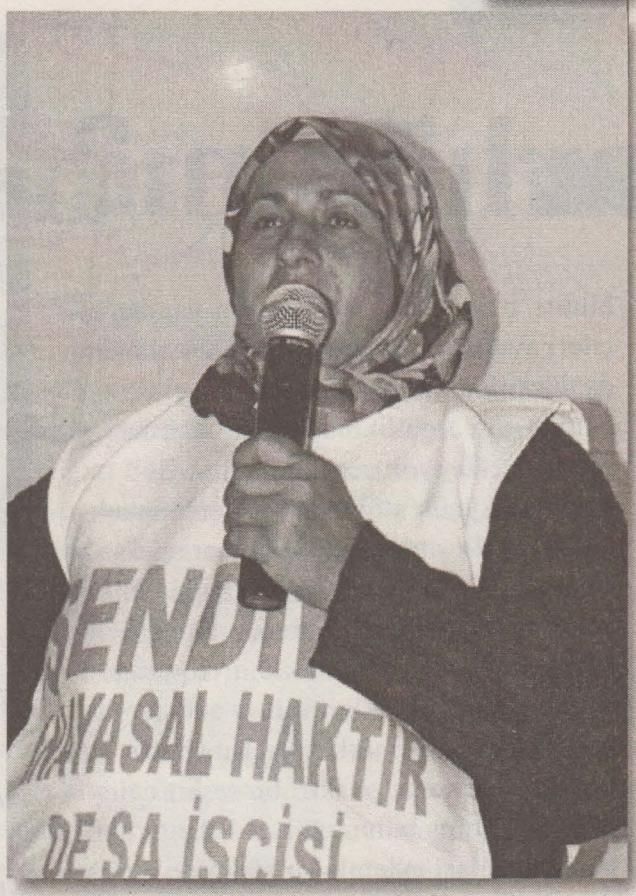
"Selam olsun DESA'nın direnişçi kadınına!"

Son dönemde sınıf hareketinde ortaya çıkan grev ve direnişlerle dayanışma farklı araçlarla devam ediyor. Deri-İş Sendikası'nın Düzce Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan DESA Deri Fabrikası'nda başlattığı ve 6 ayı geride bırakan sendikal örgütlenme mücadelesi DESA'nın Sefaköy'deki fabrikasına da sıçradı.

DESA işçisi Emine Arslan'ın fabrika önünde tek başına kararlılıkla sürdürdüğü direniş ise, Sefaköy yerelinde kurulan DESA Direnişiyle Dayanışma Platformu tarafından güçlendirilmeye çalışılıyor.

Dayanışma gecesinde direnişçi işçiler buluştu...

Sefaköy'de kurulan ve şimdiye kadar çeşitli araçlarla direnişin sesinin Sefaköylü işçi ve emekçilere taşıyan platform, 8 Ekim akşamı Sefaköy İnönü Mahallesi'nde Yağmur Düğün Salonu'nda DESA Direnişiyle Dayanışma Gecesi düzenledi.

Dayanışma gecesine 300'ü aşkın kişi katılırken gece, Sefaköy yerelinde uzun yıllardır bir "direnişle dayanışma gecesi düzenlenmemesi" açısından anlamlı ve olumluydu. Gece boyunca; Çapa, DESA ve liman direnişleriyle dayanışma amacıyla kalem satışı yapıldı.

Çapa işçisi kararlı!

Çapa Tıp Fakültesi'nde tüm olumsuz koşullara rağmen direnişlerini sürdüren temizlik işçileri geçtiğimiz günlerde temizlik işçilerine iş bırakma çağrısı yapmaya başlamışlardı.

Belediye-İş 5 No'lu Şube yöneticilerinin sadece eylem günleri zoraki olarak yer almalarına rağmen direniş süreci mücadele azimlerini koruyan işçilerin öz çabalarıyla devam ediyor.

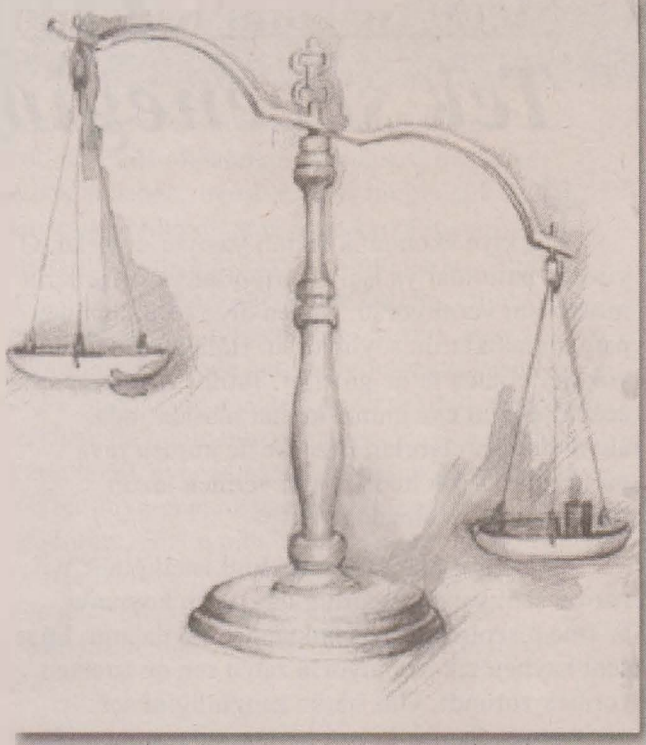
Rektörlüğün baskıları ve sendikanın direnişi sahiplenmemesi nedeniyle direnişi yeteri kadar güçlendiremeyen işçiler iş bırakma kararını hayata geçiremeseler de direnişlerini sürdüreceklerini haykırdılar.

ISUZU işçileri esnek çalışmaya karşı yürüdü!

Metal iş kolunda 2008-2010 Metal Grup Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri devam ederken metal işçileri iş güvencesiz ve esnek çalışmaya karşı eylemdeydiler.

Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (İMF) ve Avrupa Metal İşçileri Federasyonu'nun (EMF) geçtiğimiz yılın Haziran ayında 'İş güvencesiz çalışmaya karşı küresel eylem günü' olarak belirlediği 30 Eylül-7 Ekim tarihlerinde dünyanın birçok yerinde eylemler gerçekleştirildi.

İş Yasası'ndan Notlar

ÜCRETİ ZAMANINDA ÖDENMEYEN İŞÇİNİN İŞ ÜRETMEME HAKKI

Patronların işçilerin ücretlerini zamanında ödememesi işçilerin en sık karşılaştığı sorunlardan biridir. Çoğunlukla bu gecikmeler günleri, haftaları değil ayları bulabilmektedir. Genellikle zamanında ücretini alamayan işçi işi bırakmakta, başka bir iş aramaya başlamaktadır. Halbuki her yerde bu sorunla sık sık karşılaşan bizler sürekli iş değiştirir hale geliyoruz ve alacaklarımızı bekliyoruz. Ücretini zamanında alamayan işçinin işi bırakması işçinin zararına olmaktadır.

4857 Sayılı iş yasası madde 34 'e göre ücretin düzensiz olarak ödenmesi işçi bakımından haklı fesih nedeni oluşturabilmektedir. Ama asıl olan bu madde ile işçi sözleşmeyi sona erdirmeden önce bir anlamda işverene bu konuda bir yaptırım ya da uyarı şansı da bulabilmektedir. İşveren ücretleri ödeme gününden itibaren 20 gün geciktirmiş ise işçi ücreti ödenene kadar üretimi durdurabilr.,. Bu işçinin yasal hakkıdır. Bu çalışmama hakkının kullanılması grevden farklıdır. Bireysel ya da toplu gerçekleştirilebilinir. Gerekli koşullar çerçevesinde olmak kaydıyla grev olarak değerlendirilmemektedir.

Ancak bu hakkı kullanabilmemenin belli koşulları var. Yani işçi her ücret gecikmesinde iş bırakamaz, bunu yaparsa işinden de olabilir. Bunun için şu koşulların bulunması gerekmektedir: Öncelikle ödenmeyen ücretin ödeme gününden itibaren yirmi gün gecikmiş olmasıdır. Bu ödenmeyen ücretin içerisinde mesailer gibi ek ücretlerde vardır. Ayrıca işverenin kısmi ödeme yapması iş bırakma hakkının kullanımını durduran bir sebepte değildir. Kısmı ödeme yapan işveren işiçiye işinin başına dönmesi konusunda baskı yapamaz.

İkinci önemli koşul gecikmenin mücbir bir sebepten ileri gelip gelmediğidir. Mücbir sebebe örnek olarak doğal afetleri ve yangını verebiliriz. Ancak uygulamada ücret gecikmesinin sebebi olarak en sık gösterilen neden olan ekonomik kriz işletme riskinin işverene ait olması sebebi ile mücbir sebep olarak kabul edilemeyecektir .Yani işveren ekonomik kriz yada sektörün sıkıntılarından kaynaklı bir sebep ortaya atamaz.

Peki iş üretmeyen işçi bu eylemini gerçekleştirirken iş yerini terkedebilirmi? Bu konuda farklı görüşler olmakla birlikte işçinin iş üretmeme eylemini gerçekleştirirken iş yerini terk etmemesi daha uygundur. İşçi bu süre içerisinde farklı bir işte çalışamaz. İşveren ücreti ödediğnde işçiden işinin başına geçmesini talep edebilir. Bunun üzerine işçi işinin başında olmak zorundadır.

İşçinin çalışmama hakkını kullanması nedeniyle çalışmadan geçrdigi sürenin ücreti tutarında tazminat işveren tarafından ödenmek zorundadır.

Çalışmama hakkını kullanan personelin iş sözleşmeleri çalışmadıkları için feshedilemez ve yerine yeni işçi alınamaz, bu işler başkalarına yaptırılamaz

Gününde ödenmeyen ücretler için mevduata uygulanan en yüksek faiz oranı uygulanır.

Metal işçisinin Kaleminden...

Tek seçeneğimiz mücadele!

Türkiye ekonomik sıkıntı yaşıyor diyorlar. O yüzden patronlar ya işçi çıkarıyorlar yada işçilerin maaşlarını vermiyorlar. Neden diye sorulduğunda para almadıklarını söylüyorlar. Hâlbuki yalan! Para yok derler ama tatile giderler. Tatilde ne harcıyorlar acaba? Bizim emeğimizi kumar masalarında, âlemlerde harcıyorlar. Bize ise üç kuruşu reva görüyorlar. Artık bunlara son vermek lazım. Hakkımız olanı almak lazım.

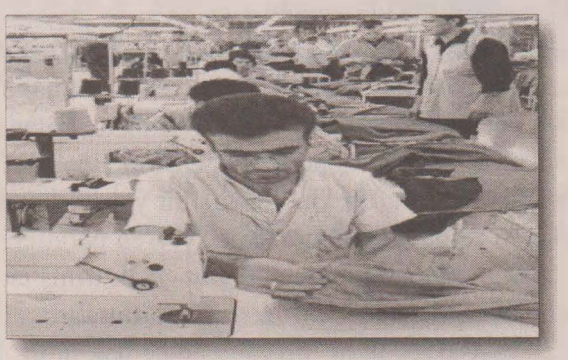
Bak işçi kardeşim; Hakkını istediğin için patron seni yanına çağırdığında sakın boynunu bükme o senin bu zayıf noktandan faydalanır. Eğer seni kaybetmek istemiyorsa zaten sen ne istersen vermek zorunda. Ona bütün zenginliğini sen veriyorsun. Sanma ki ona muhtaçsın o sana muhtaç. Sen belki bir kuru ekmeğe razısın ama o patron kuru ekmeğin ne olduğunu bile bilmez. Dünyanın bütün zenginliklerini üreten bizleriz fakat faydalanamayan yine biz. Bizim onurumuzdan gururumuzdan ve emeğimizden başka kaybedecek hiçbir şeyimiz yok.

Bu yüzden bizlere onursuzca bir makinenin parçası gibi yaşamayı dayatan patronlara boyun eğmemek lazım. İşçi arkadaşlarımızla birlik olup onurumuz ve geleceğimiz için mücadele edelim. Eğer işçi arkadaşlarımızla birlik olamıyorsak tek kalsak dahi onurumuz ve geleceğimiz için insanca yaşam için mücadele edip diğer arkadaşlara da birlik olmamız gerektiğini hiç bıkmadan anlatalım.

50. YIL'DAN BİR METAL İŞÇİSİ

Tekstil işçileri yazıyor

HAKLARIMIZ İÇİN MÜCADELEYE!

Biz tekstil işçileri birçok sorun yaşıyoruz ve bunların arasında cumartesi günü çalışması da yer alıyor. Aslında buna benzer birçok uygulamaya maruz kalıyoruz.Haklarımızı bilmediğimiz için kullanamıyoruz ya da patron karşısında güçsüz kaldığımız için elimizden alınıyor. Her gün 12 saat çalışmamıza rağmen cumartesi günleride örgütsüz olmamızdan ve haklarımızı bilmememizden dolayı çalıştırılıyoruz. Biz tekstil işçileri bu tarz keyfi çalışmalar ve bütün sorunlara karşı mücadele etmemiz gerekiyor.

Biz işçiler birleşirsek, örgütlenirsek altından kalkamayacağımız hiç bir şey kalmaz. Yeter ki örgütlenip, mücadele edelim...Cumartesi çalışmasını ortadan kaldırmak ve insanca yaşamak için Elma bahçesi'nde çalışan tekstil işçileri olarak birleşmeli ve birlikte hareket ederek birbirimize güvenerek mücadele etmeliyiz. Bunu kendimiz için yapmasak bile ailemiz, çocuklarımız ve gelecekte bu işi yapmak zorunda olan insanların daha rahat koşullarda çalışması için yapmalıyız. Kendimize ve ailemize daha fazla zaman ayırmak için yapmalıyız. Bu ülkenin yaşanılacak bir ülke olması için yapmalıyız...

Bunu bölgemizde bulunan İlbek Tektil'de, Komanteks'de, RSA'da ve birçok fabrikada gördük. Birlikte hareket ettiğimizde neler kazandığımızı ve kazanacağımızın farkına vardık. Bunun yolu fabrikalarımızda birleşerek haklarımız için mücadele etmekten geçiyor ve bunu Elmabahçesi'nde tüm tekstil işçileri olarak işyerlerimizde komiteler kurarak yapmamız gerekiyor. Başta kendi fabrikamız ve diğer fabrikalardan haberdar olarak birlikte mücadele etmemiz gerekiyor. Çünkü patronlar her şeyi birlikte hareket ederek yapıyorlar onlara bu fırsatı vermemeliyiz.

Biz Elmabahçesi bölgesinde farklı fabrikalardan tekstil işçileri olarak kendi işyerlerimizde komiteler oluşturarak mücadele ediyoruz. Kazanmak için bu mücadeleyi birlikte yürütmemiz gerekiyor.Başta da söylediğimiz gibi birleşirsek hiçbir güç bizi durduramaz...

ELMABAHÇESİ'NDEN TEKSTİL İŞÇİLERİ

Dostlarım İçin Bir Gezi Raporu ya da

Moskova 1937

"Moskova 1937 Dostlarım için Bir Gezi Raporu"adlı bu kitap 1937 yılında Sovyetler Birliği anayurdunu ziyaret etmiş, Münih doğumlu Lion FEUCHTWANGER tarafından, o günün kendi öz gerçekliği ve somut koşulları çerçevesinde ele alınmıştır.

Yazar sosyalist ülkeye dışarıdan gelen biri olarak karşılaştığı gerçeklere layık olduğu takdiri vermiştir. Yazar Lion, bir taraftan Sovyet anayurt topraklarına yönelik, "dış" müdahalelerin arttığı, binlerce, milyonlarca insanın bu uğurda can verdiği ve Sovyet insanlarının acılarıyla, sevinçleriyle, "Sosyalist inşa"yı içtenlikle ayakta tutma mücadelesini verdiği bir dönemde, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ne ayak bastı.

Yazar, Sovyet ekonomisinin birçok gerici-faşist-emperyalist müdahalelere karşın büyüdüğünü, köylülerin kooperatifler etrafından bir duvar örerek "Kolhozlar'da nasıl çalıştığını" tarımın ortak amaca uygun işlendiği zaman, bol bol yiyecek, bol bol giyecek üretilebildiğini, köylülerin zorunluluk değil gönüllülük temelinde tek tek kooperatiflerde örgütlendiğini anlatırken, bu gerçeklerin artık bir biçimde yadsınamayacağını belirtiyor.

Sovyet vatandaşının sahip olduğu avantajları, güvenceleri, sosyalist planlı ekonominin, herkese her zaman uygun bir iş ve endişeden arınmış bir yaşlılık güvencesini verdiği, işsizliğin ve sömürünün gerçek anlamda tasfiye edildiğini dile getiren yazar, altı günde bir tatil, yedi saatlik işgününün yerleştirildiği ve herkesin tam bir ay ücretli izine sahip olduğunu anlatıyor. (Sürekli medeniyetle Avrupa Birliği'nin birarada telafuz edildiği şu günlerde, çalışanlar için, işçi sınıfı ve emekçiler için yaşamın daha güzel kılınmasının nereden geçtiğini anlamak için ne harika veriler! Bu söylenenler 1937 yılına aittir üstelik!)

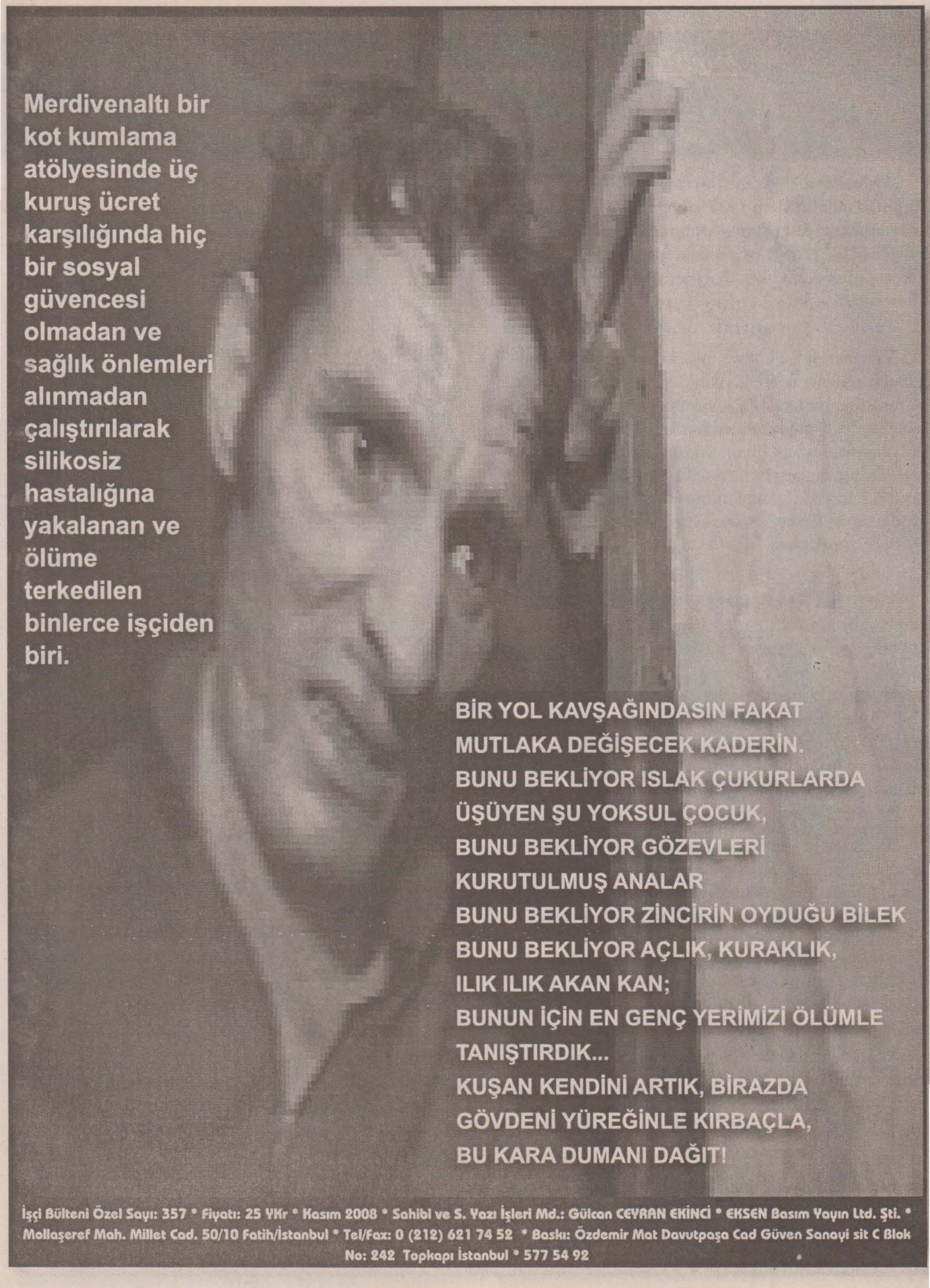
Batılı, Avrupalı gençliğin imdat çığlıklarıyla kendisine mektuplar yazdığını, Batı'daki sayısız gencin hem dışsal hem de içsel olarak nereye ait olduğunu bilmediğini, kendilerine zevk verecek bir iş bulma konusunda bir bütün olarak iş bulma umutlarının da olmadığını, sorumsuz, bananeci, başıboş, amansız, uyuşturulmuş bir gençlik tipinin bilerek yaratıldığını, ama buna karşı Sovyet gençlerinin hemen hemen hepsinin parasız eğitim gördüğünü, yaşamın karşısında sağlam, emin ve dingin durduğunu, üniversiteyi bitirmiş, genç aydınlarının geleceğe nasıl umutlu baktıklarını yazıyor bu kitabında. Kitap, yazarın kendi deyimiyle, "Yeryüzünün bütün uluslarında yalnızca özgürlük aşkının değil, aynı zamanda insan haklarından yana derin bir duygunun da yaşandığı bir zaman düşlüyorum. Bizim gibi insanların gezegenin üzerinde adımlarımızı nereye yönlendirirsek yönlendirelim, 'işte burada kendimi evimde hissediyorum' diyebildikleri bir çağı düşlüyorum" diyor.

Lion, kendi deyimiyle, SB'yi beklediğinin çok üzerinde özgür bir ülke, şaşırtıcı düzeyde insancıl bulduğunu tespit ediyor. Kendisi gibi kapitalist batıdan gelen yazar ve gazetecilere endişelerden uzak, gezme-görme ve araştırma olanağının verilmesine şaşırıyor. işçilerin entelektüel yapısına hayran kalıyor.

Batıda ancak ortalama bir entelektüelin okuduğu batılı romanların sıradan Sovyet işçileri tarafından okunup yabancı yazar-gazetecilerle tartışabilecek durumda olmasını iyi bulurken, ukala yabancı yazar-gazetecilerle işçilerin derin sohbetlerde bulunduktan ve kendi ülkelerine gittikten sonra kara çaldıklarını da belirtiyor.

Lion, SB'den döndükten sonra gördüklerini olduğu gibi aktarmayı düşünüyor, ancak bunu hemen yapamayacağını da düşünüyor. Sebebi açık, gerçekleri olduğu gibi yazacağı için batı tarafından aforoz edilmeye çalışılacaktı. 1940'da kararını verdi ve yazdı. Ardından gözaltı ve kamptan kaçışları yaşadı, 1958'de ABD'de öldü.

Bu kitap **"Dönüşüm yayınları"** tarafından çıkarılmıştır.

Merdivenaltı bir kot kumlama atölyesinde üç kuruş ücret karşılığında hiç bir sosyal güvencesi olmadan ve sağlık önlemleri alınmadan çalıştırılarak silikosiz hastalığına yakalanan ve ölüme terkedilen binlerce işçiden biri.

BİR YOL KAVŞAĞINDASIN FAKAT
MUTLAKA DEĞİŞECEK KADERİN.
BUNU BEKLİYOR ISLAK ÇUKURLARDA
ÜŞÜYEN ŞU YOKSUL ÇOCUK,
BUNU BEKLİYOR GÖZEVLERİ
KURUTULMUŞ ANALAR
BUNU BEKLİYOR ZİNCİRİN OYDUĞU BİLEK
BUNU BEKLİYOR AÇLIK, KURAKLIK,
ILIK ILIK AKAN KAN;
BUNUN İÇİN EN GENÇ YERİMİZİ ÖLÜMLE
TANIŞTIRDIK...
KUŞAN KENDİNİ ARTIK, BİRAZDA
GÖVDENİ YÜREĞİNLE KIRBAÇLA,
BU KARA DUMANI DAĞIT!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 357 * Fiyatı: 25 YKr * Kasım 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92